

İMAN KORUNMALIDIR

Nureddin Yıldız'ın 10.11.2014 tarihli (4.) Ankara Hacı Bayram Veli Camii Sohbetidir.

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme alâ seyyidina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Âlemlerin Rabb'i Allah'a hamd, efendimiz Muhammed aleyhisselama, ailesine, ashabına salat ve selam olsun

Değerli Mü'min Kardeşler,

Elhamdülillah, iman ettik, mü'miniz. İnşallah bu imanımızla cennete gireceğiz. Cennete girmek için iman ettik. Cennetin başka bir şifresi olmadığı için, cennete girme emelimiz, hakikat olsun diye iman ettik. Allah'ın şartı budur. Cennetin faturası imandır.

Değerli Kardeşlerim,

Rabb'imiz, "cennete girmenizin şartı iman etmenizdir" dedikten sonra, "bir form doldurun, nereye girmek istiyorsanız tercihinizi yapın, o tercihe göre sizi yerleştirelim" dediği için, tercihimiz cennetten yana olanlar olarak, cennete konacak kullardan olmadık. "Önümüze bir form konuldu, sülalece nereye gitmek istediğimiz soruldu, cennet tarafını seçtiğimiz için cennete gidecek mü'minlerden olduk" diyemeyiz. İnsanlar kendilerini teselli etmek için, "filanca mezarlıkta yer bulalım" diyerek sağlıklarında mezarlık satın alıyorlar. Ama cennet, öyle aile mezarlığı kurulur gibi, aile cenneti kurulan bir yer değildir, öncesinden ayarlanmıyor. Gerçekleşen imana göre, Allah cennete yerleştiriyor.

Kardeşlerim,

Bu, Allah'ın kanunudur. Elhamdülillah, bu kanunu bilerek hakikat olduğuna iman ediyoruz. Ve inşallah Rabb'imizin lütfuyla da cennete gireceğiz.

Kardeşlerim,

Ancak hepimizin çok iyi bildiği bir hakikat var. Rabb'imiz cennete girmemiz için bizi yarattı ama kimin hak ederek gireceğini, kimin de hak etmediği için cennetin diğer tarafı olan cehenneme gireceğini belirlemek üzere, karşımıza bizi cennetten alıkoymayı kendisine görev kabul etmiş bir şeytan da koydu. Biz ne kadar cennete girmek istiyorsak, Allah da ne kadar cennetine koymak için bizi münasip durumda yarattıysa da kimseyi renge, sülaleye, doğduğu toprağa göre cennete koymayacak.

Allah, lütfunu hak edeni cennete koyacağı için, bu hak edişi ortaya çıkaracak bir ortam yarattı. O ortam ise şeytandır. Şeytan da kimsenin gece rüyasına girip "yarından itibaren cennete girmeyeceksin, çetemize katıl, bizden oldun" demiyor. Rabb'imizin cennet davetine karşılık, şeytan da cehennem davetiyesi çıkarıyor. Cennetin bedeli sevaplar olduğu gibi, cehennem gereği de günahlardır.

Şeytan günah sayar, Allah sevap sayar. Melekler "bugün mü'min toplumda, ne kadar Allah'ın razı olacağı sevap işlendi" diye hesap edip seviniyorlarsa, akşam asistanlarını toplayıp hesap yapan, bilanço çıkaran şeytan da "ne kadar günaha sebep olduk" diye düşünüyor. İşler iyi gitti mi, gitmedi mi diye merak ediyor. Ramazan'da mü'minler nispeten günahattan kendilerini alıkoymaları için, hadisi

şerif “şeytan adeta bağlanmış gibi” diyor. Çünkü şeytanın işleri iyi gitmiyor. Ramazan kırk gün sürse iflas edecek. Çünkü onun da sermayesi günah işleyen mü’minler üzerindedir.

Kardeşlerim,

Rabb’imiz “cennet şartlarını oluşturmak için iman edin” buyurdu. Şeytan ise, “bırakın imanı” diyor. Şeytanın “bırakın imanı” demesi, “bıraktım inanmıyorum” diyerek ortaya çıkmıyor. Tıpkı “ben Allah’a iman ettim, form doldurdum, artık mü’minlerdenim” diye düşünemiyorsak şeytan da cehenneme sürüklemeyi formla yapmıyor. Hepimiz çok iyi bilmeliyiz ki; iman cennetin şartıdır. Ama haramlar, günahlar, imanımızı paslandırıp işe yaramaz hâle getirecek olan tehlikelerdir.

Değerli Mü’min Kardeşlerim,

Gayet açık ve sarıh bir şekilde şunu diyebiliriz: “Ya Rabb’i bizi cennete koy” demeden önce “bizi haramlardan muhafaza buyur” dersek daha akıllıca bir iş yapmış oluruz. Çünkü haramlardan korunmuş bir mü’min, mevcut imanı ile potansiyel cennet adayıdır zaten. Ama işlenen her haram, Allah’a karşı yapılmış her kabahat, imandan gram gram geri çekmektedir. Çünkü “bir kere iman ettim, cennet hakkım benim” diye bir şey yok.

İnsanlığın Efendisi, Allah’ın en sevgili kulu Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem neden defalarca, “Rabb’im kalbimi sabit tut” diye dua ediyordu? Kitabımız Kur’an, iman edenlerin dua tarzından söz ederken “Ey Rabb’imiz kalplerimizi kaydırma” diye dua etmeyi neden bize öğretiyor? Çünkü “iman edenler tarafına geçtiğin için, cennetin garantili olacak” diye hakikat yok. “İmanını koruduğun kadar, o iman seni cennete koyacak” diye bir hakikat var.

Sağlıklı ve güçlü doğmuş olmak, hastalıklara karşı bir tedbir alınmadığı zaman, ölünceye kadar sağlıklı yaşama nedeni olabiliyor mu? Bir çocuk sağlam doğdu. “Sağlam doğduğuna göre, artık ölünce mezara koyarız” deniyor mu? Sağlığını korursan beden işine yarıyor.

İman da yüreklerimizde bir kere doğdu. “Elhamdülillah, artık tehlike yok” diyemeyiz. İmanını ne kadar koruyorsan, cennete o kadar gireceksin demek ki. Sizler de takdir edersiniz ki; “ben imanımdan vazgeçtim” diyenler üç- beş kişiyi geçmez. Ama delinmiş bir balon gibi, imanı bir zaman sonra pörsüyüp kalan kitleler var kardeşlerim. Ve işin esef verici tarafı; insan imanının gitmiş olacağını düşünme fırsatı bulamıyor, var zannediyor. Bunun için biz mü’minler olarak, cennete girmemizin imansız olamayacağına inanıyoruz.

Bu imanı şeytan, kelepür olarak bana bırakmaz diye de düşünmek zorundayız. Bu çocuk sağlam doğmuş olabilir ama ilk üşüttüğünde onlarca hastalığa yakalanabilir. Sağlam doğmak, sonradan hastalanmamak anlamına gelmiyor. Kuvvetli imanın varlığı, şeytanın bu kadar kuvvetli imanla uğraşmayacağı anlamına gelmiyor. İman güçlendikçe, şeytanın planı da güçleniyor. Çünkü şeytan, korsan bir teröristin adı değildir. Yetkisini ve kudretini Allah’tan alan bir mahlúktur. Çünkü Allah, kimin imanını korumak diye bir endişesi olacağını görmek istiyor. Bunu görmek için Allah, şeytanı test unsuru olarak dünyaya gönderdi.

Kardeşlerim,

Mü'min olduğumuz için kanatlanıp uçacak kadar sevinmeliyiz. "Elhamdülillah" derken Allah'a ciğerlerimizden hamd etmeliyiz. Sonra da bu büyük nimetin, haramlara kurban edilmesi tehlikesine karşı dikkat etmeliyiz.

Kardeşlerim,

Hiç kimse, bir Müslüman'ın salı günü sabah kalktığında alkol kullanmaya karar verdiğini zannetmesin. Bu dünyada gerçekleşecek şey değildir ve insan tabiatına aykırıdır. Biraz sonra okuyacağım hadis şeriften de bu dersi çıkaracağız inşallah. İnsanın, yirmi gün alkol kullanma kursuna da gitmesi gerekmiyor. Ama çok hassas bir şeye dikkat çekmek istiyorum.

Otuz yaşında alkole başlayan birisi, beş yaşındayken bir alkol reklamının beyne girmesinin yirmi beş sene sonraki uygulamasını yapmıştır. Çünkü şeytan, bir buğday tanesini kar altında altı ay saklayıp, altı ay sonra başak hâline getirme imkânına sahiptir. Bugün şeytanın milyarlarca insanın eline sunduğu alkol kadehlerinin yatırımını, şeytan belki de Nuh aleyhisselam zamanında yapmıştı.

Şeytan günlük iş için çalışmıyor. O cennetten kovulduğu gün Allah'a "sana iman eden kullarının ayaklarını kaydıracağım" dedi. Bugün filancanın filancayı öldürmesindeki cinayet olayı kesinlikle şeytanın planıdır. Ama bu, bu sabah sinirlendiği için, bıçağı alıp onu öldürmesi şeklinde gerçekleşmemiştir. O katil olayını, şeytan belki de o çocuk yarattığı gün planlamıştı. Şeytan herhangi bir zina zeminini de böyle oluşturuyor. Kimseye "bugün zina yapmaya karar ver, kalk zina yap" demez. Çünkü bu, insanda depresyon oluşturur. Hiç kimse, bu şekilde bu harama giremez. Şeytan, yıkacağını direk yıkmaz, altını oya oya yıkar. Erozyon, bir saatte oluşmaz, bir saatte deprem olur. Erozyon denen şey, bardak bardak dediğimiz suyla oluyor.

Kardeşlerim,

İmanla cennete gireceğiz. Başka bir seçenek mümkün değildir. Şeytanın hedefi imanımızdır. Çünkü şeytan biliyor ki imanla öldüğümüz takdirde Rabb'imizin mağfireti inşallah bizi cennetine koyacaktır. Dolayısıyla şeytan, imanımızı direk bizden çekip almayı beceremediği için, imanımızı ölünceye kadar dayanamayacak şekilde cılız hâle getirmeye çalışır. Bunu haramlarla yapacak. Çünkü haramlar, onun uyuşturucularıdır.

Kardeşlerim,

Bizim imanımıza göre haram iş yapan bir Müslüman dinden çıkmaz. Kural budur. Ashabı kiramdan itibaren bu Ümmet'in mutedil mü'minlerinin, âlimlerinin, müçtehitlerinin inandığı şey budur. Hangi günah olursa olsun, onu işlemek dinden çıkarıcı değildir. Ama imanın zemininde erozyona neden olmayan bir günah da yoktur. Eğer bizim bütün hedefimiz imanla ölüp Rabb'imize gitmek değilse -ki bu bir hatadır maazallah- şeytanın tuzağına düşeriz. Geçen sene, bu sene, öbür sene bir harama bulaşırsak, ölme anında işe yaramayacak bir imanla baş başa kalırız. Mü'minlerin cami yapmaktan önceki hedefi, camiye düşman olan kurumların varlığını engellemek olmalıdır. Çünkü camı kapatmadığın sürece evi ısıtmanın manası yoktur.

Çocuklarımıza imanın şartlarını öğretmeden önce, o imanı heder edecekleri ortamdan uzak kalmalarını sağlamak gerekir. Rabb'imiz neyi imtihan gereği haram ettiyse, onun muhakkak helalini

de yaratmıştır. Zinayı haram etti, evliliği imanın yarısı yaptı. Alkolü haram etti ama bütün meyvelerin sularını mü'min kulları için helal etti. Hırsızlığı ve faizi haram etti, alın terini ibadet hâline getirdi.

Mü'min, imanını korumayı cihat gibi, namaz gibi, oruç gibi bir iş olarak görmek zorundadır. Zaten cihat niye yapılıyor? İman ve imanın merkezi olan Kâbe koruma altında olsun diye yapılıyor. Mü'minlerin, kendi bireysel imanları tehlikede olduktan sonra orduların cephede cihat etmesinin bir anlamı yok ki.

En büyük cihadımız; yüreklerimizin şeytan tarafından istila edilmesine karşı yaptığımız cihattır. Kur'anımız ve imani değerlerimizin fitneye düşmesine, Allah'a imanımızın zayıflamasına karşı alacağımız tedbirler Bedir, Uhud, Hendek demektir. Bunu beceremedikten sonra gençlerin Allah yolunda şehit olmaları anlamsız hâle gelir. Medine'de Allah'ın indirdiği Kur'an'a karşı mü'minlerin imanı zayıf olsaydı, Uhud'da Hamza'nın şehit olmasının ne değeri olacaktı? Şeytanın cennetin bedeli olan imanı, haramlarla yontup ayakta duramayacak hâle getireceğini, binlerce senedir uyguladığı bu projeyi bize de uygulayacağını mü'minlerin biliyor olmaları gerekir.

Bunun için kardeşlerim, anneler, babalar, hoca efendiler, öğretmenler, muallimler, vakıf görevlileri, dernek görevlileri olarak Müslümanlara hizmet etmek niyetiyle bir yerde bulunanlar olarak, iman aşısı yapmanın sadece "Allah'a iman şudur, Kur'an ayetleri bunlardır" demekle olmayacağını, önce koruma alanı oluşturmak gerektiğini biliyor olmamız şarttır. Hastanede doktordan ilaç, dışarı çıkınca da arkadaşlarının verdiği uyuşturucuyu alıyorsa, hastane mağlup, sokak galip demektir. Hastalığın nedeni kaldırılmadıkça tedavi mümkün değildir.

Bunun için Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz önce şirkten ve putlardan arınmayı, daha sonra Allah'a iman etmeyi telkin etti. "Şu kâinatta hiçbir ilah yok" demedikçe "Allah var" demenin zaten faydası yoktur. Bu, "putlarla beraber Allah da var" der gibi bir ifade olur, iman olamaz. Putlardan, haramlardan, tehlikelerden arındırılmış bir kalbe, Allah girdiği zaman o kalbin sahibi Uhud'da şehit olmayı, yaşamaktan daha lezzetli görür.

Allah, rengârenk bir kalp ve beyin istemiyor, sadece Allah ve cennet düşünen bir kalp ve beyin istiyor. Şeytan kimseye "iman etmeyin" demez. Çünkü Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Veda Haccı'nı yaptığı ve Veda Hutbesi'ni irat ettiği zaman "şeytan, sizin yeniden putperest olmanızdan umudunu kesmiştir" dedi. Şeytan, Kâbe'nin içine bir daha put doldurmanın gereği olmadığını biliyor. Çünkü putçuluk gülünç hâle geldi.

İnsanlık, bir daha putun önünde secde etmez, putlaştırdığı değerlere tapınır. Taşa, heykele tapınmaz, simgeleştirdiği değerler üzerinden Allah'a isyan eder. Alkolün haram olmasına karşı direnir, faizin 'Allah'la savaşmak' olduğunu kabul etmek istemez. Zinayı, bireysel bir hak olarak görmeye kalkar. Gıybeti, tatlı olduğu için sakıncasız görür. İftirayı "ben yapmadım" diyerek kendisini masum göstererek yapar. Şeytan, haramlar üzerinden yatırım yapacak. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz Veda Hutbesi'nde bunu söyleyerek gitti. O zaman bizim, haramları ve harama giden nedenleri imanın şartları gibi biliyor olmamız gereklidir.

Kardeşlerim,

Bir evde, anne-baba "çocuğumuz beş yaşına geldi. Bunu namaza alıştıralım, maazallah buluş çağına geldiğinde namaz kılmazsa ne ederiz" diye düşünüyorlarsa, bunun için önce abdesti mi öğretmeleri gereklidir? Hayır, buradan başlanmaz. Buradan başlarsan, namazı buluş çağında değil,

evlendiği çağda da kıldırılmazsın. Namaz abdestinden önce, o evde namaza engel olabilecek neler var, onları kontrol altına almak gereklidir.

Çocuğun namaz eğitiminde karşısına çıkacak engel nedir? Aşırı oyun, arkadaş tutkusu, uyku laubaliliği, bilgisayar, televizyon, sokağa çıkma, parklarda durma hastalığı veya anne- baba arasındaki ihtilaflardan dolayı çocuk üzerinde oluşan otorite boşluğu engeldir. Bir çocuğun, namaza karşı hangi eksikliklerden dolayı laubali davranacağı tespit edildikten, çocuğun namazla bağıni kesecek sorunu gidermeye çalıştıktan sonra abdestten ve taharettten başlayacağız.

Çocuğu, namaz için mümbit bir hâle getirdiğimiz zaman, bizi senelerdir ezan okununca seccadenin başında gördüğü için, karnı acıktığında mutfağa koştuğu gibi biiznillah namaza koşacaktır. Çocuğu hayatından daha değerli gördüğü bilgisayarından, oyunundan, arkadaşlarıyla eğlencesinden, parkından -ceberut bir kafayla değil- makul yöntemlerle ve uzun bir zamana yayarak uzaklaştırırsak namaz ortamı oluşturmuş oluruz. Çocuğa bu ortamı oluşturmadan “pazartesi günü zaten Peygamberimiz’in doğum günüdür, senin de yıl dönümüdür, bismillah namaza başladık” der ve her namaz eksikliğinde o cezayı, şu cezayı verirsek, “sen namaz kılmadın, bu sene geziye gelmiyorsun” dersek, bunlar; iyi bir namaz düşmanı yetiştirmek için fena yöntemler olmayacaktır.

Kardeşlerim,

Çocuğa sevmeyeceği bir ilacı içirmek için anneler kırk numara yapmıyorlar mı? Oyunağını eline alıyor, “bak bunu sana vereceğim” diyor. “Şu ilacı içersen şöyle olacak” diye altı aylık çocuk anlamadığı hâlde anne, ilacı içsin diye ona yarım saat bilimsel açıklama yapıyor.

Namaz miraç standartlarında bir ibadet olarak hiçbir çocuk için kolay değildir. Allah, “ailene namazı tembih et ama sabırlı ol. Peygamber de olsan, sabırlı ve zamana yayılmış bir eğitim süreci izlemezsen çocuğuna namaz kıldırılmazsın” diyor. Kur’an, Allah’ın kitabı, eğitim malzememizdir. Bunun için, bir annenin çocuğuna şurubu içirmek için kılıktan kılığa girdiği gibi, çocuğun namazla bağlantısını kesecek, oksitlenmesine sebep olacak ne varsa önce onu gidermek gerekir. Yoksa kıyamet günü, namazsız bir çocuğun ana-babası olarak dirilmek yüz karası olur.

“Namaz kıl” demek yeterli değildir. Hoca efendiye teslim edip yaz aylarında “buna namazı öğret” demek de sorumluluktan kurtulmak içi yeterli değildir. Hangi ilaç, tedbiri alınmadan soğukta akşamlayan bir çocuğu hastalıktan kurtarabilir? Evlerimizi haramlara karşı korunmuş hâle getirmek gerekiyor.

Evimizde alkol yok, müstehcenlik yok, küfür yok, faiz yok, bizim ev kredili değil zaten elhamdülillah. Kavga, gürültü, cinayet yok, evde henüz kimseyi öldürmedik o da güzel. Ama şeytan, hepimizden iyi bilir ki Müslüman’ın evinde cinayet işlenmez zaten. Bunun milyarda bir yapılan bir hata olduğunu bilir. Şeytan, katil Müslüman yapmak için alkolü kullanamayacağını, borç alış verişleri kullanamayacağını iyi bilir. Ne yapar peki? Kur’an üzerinden, İslami değerler üzerinden aşırılığa kaydırıp Allah’ın adını kullanarak katil yetiştirir.

Rakibimiz, dünyada altı-yedi kişi varken bile birini diğerine öldürmüş bir rakiptir. Şeytanın, bu dünyada milyar kere yaptığı deneyi var, Müslüman’ı nasıl kandıracağını çok iyi bilir. Sizin evinize faiz girmemiştir, zina girmemiştir, doğru. Gerekli tedbirler, yeterli tedbirler alındı mı? Yoksa şeytandan kurtulmuş olduğunu zannederek ilk hatayı yapmış olabilirsin. Çünkü kimse son nefese kadar şeytandan korunmuş değildir. Tedbir almak zorundayız.

Kardeşlerim,

Haramlara karşı en büyük tedbirimiz, haramların sebepleri üzerinden olmalıdır. Mesela, evden bir örnek vereceğim. Peygamber aleyhisselam Efendimiz kadınları garantiye alarak, erkeklerin elini kolunu bağlayarak gitti. “Cennette benimle olmak isteyenler kadın dövmecek” dedi. Hangi Müslüman “Peygamber’i de istemem, bu kadını bir pataklayayım” der? Müslüman bunu diyemez.

“Madem Peygamber aleyhisselatu vesselam böyle bir tembihte bulunup gitti, ölürüm de kadın, kız çocuğu dövmem” demek de yanlıştır, ilk mağlubiyettir. Neden biliyor musunuz? Bu, “ben iki yüz miligramlık bir bardağa, altı yüz miligram koyarım ama doldurmam, taşırmmam” diyor. Bu, olur bir şey değildir. Böyle tedbir alınmaz. Nasıl tedbir alınır?

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem, “kadınları döveni oraya sokmayacağım” diyor. Cennete girmemekten değil ama Peygamber’le beraber olma hazzından mahrum olmaktan söz ediyor. “Ben aileme iyi davranıyorum. Benimle beraber olacak olanlar da iyi davransın” diyor ve standart getiriyor. Muhammed aleyhisselamın Ümmeti’nden olmanın orijinal renk tonunu söylüyor. Resûlullah, liberalizmden, kapitalizmden renk almış Müslümanlık şeklini değil, orijinal rengini tarif ediyor. “Böyleyim ben, benimle olacak olanlar da böyle olsun” diyor.

Kardeşlerim,

Eğer gerçekten bu bir evde idealse, Müslüman erkek ve Müslüman kadın eşinin sevmediği rengi dahi o eve sokmayacak. Kadın kırmızı renkten hoşlanmıyorsa, o eve kırmızı renkli bir poşetle bile hediye getirmeyeceksin. Bu ne biliyor musunuz? Bu, harama karşı tedbirdir. Kırmızı haram renk midir? Hayır. Kadın, kırmızı renkten hoşlanmıyor, onu getirdin. Yemekten önce ellerini yıkamadan sofraya oturdun, “sen iş yerinden geliyorsun, kirli ellerle sofraya oturdun, halbuki ben bu kadar hijyenik davranıyorum” dedi. Bunların hepsi toplanınca sinirli, bağırın, çağırın bir kadın ortaya çıkardı. Bağırın, çağırın “ben de karşılık vermeyeceğim” diyemezsin. “Doldururum bardağı taşmaz” demek kadar yanlış ve sapık bir sözdür bu. Üç gün böyle sabredersin.

Dördüncü gün, bu sefer cihat niyetine canına girersin. Şeytan o kırmızı poşeti eve koyduğu gün yatırımını yapmıştı ama sen onu anlamamıştın. Mü’min basiretli, gözü açık insandır. Çünkü Allah’ın nuruyla görür. Beş sene sonra kavgaya neden olacak bir şeyi, şeytan beş sene önce tohum olarak atıyor. “Bana getirdiği hediye de uyuz olduğum renktendi zaten” diyor. Sen aklında “hasbunallah” diyorsun. Bu kadar nezaket gösteremedikten sonra, la havle çekmenin bir manası yok ki. Müslümanlık, birbirini takdir etmek, birbirinin hassasiyetlerine karşı nezaket göstermek değil mi? Bu işin erkeği kadını yok, herkes için geçerlidir.

Akşama kadar direksiyonda şoförlük yapmış bir insan, akşam eve geldiğinde başından, kulaklarından duman çıkacak kadar yorgundur, “hanım bir sıkıntı varsa da bir iki saat sonra söyle, şuraya şöyle bir uzanayım” diye bir-iki defa tembih etmiştir. Daha kapıyı açmadan evdeki direksiyon sıkıntılarına başladığın zaman, “ben Allah için sabrediyorum, Peygamberim’le beraber olacağım” sözleri bir hafta söylenir. Şeytan bizim gibi işe en son başlıyor, çok eskilerden başlıyor.

Otuz yaşında bir sıkıntı üretiyor. Altmış yaşında faturasını ödetiyor. Torunları var. Torunları evlenmişler, onların çocukları olmuş, torunları var. Otururken şeytan “senin rahmetli baban, düğünde bana ne demişti hatırlıyor musun?” dedirtir. Şu kırk sene sonra meyve vermiş zakkum ağacına bak.

Şeytan için hiçbir çirkin söz, hiçbir hata silinmez. O, onu bir kenara koyar. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem “Allah, Ümmet’imin hepsini affedecek ama günahlarını sonradan teşhir edenleri affetmeyecek” diyor. Niye affetmeyecek? Çünkü Ümmeti Muhammed, silinmiş şeyleri ortaya çıkardıkça şeytan hazır malzeme bulacak.

Şeytana karşı toplu mücadelemiz; alkolü, zinayı, faizi hükümet kararı ile yasaklayıp silip süpürmek değildir. Bunlar defalarca yasaklandı. Ömer bin Hattab radiyallahu anh, Medine sokaklarını sildi süpürdü. Ashabı kiram, alkolü sokaklara su gibi döktüler, fethettikleri yerlerde alkolün damlasını bırakmadılar. Şeytan, bundan hiç rahatsız olmadı, “dökün” dedi. Alkolün döküldüğü yerden, biten buğdaydaki etkiden yeni meyhaneler açtı. Şeytan bu işten geçiniyor. Şeytanın elinde bunun projeleri vardır.

Kardeşlerim,

Başka türlü cennete giriş mümkün olmadığından, “imanımızı korumak gerekiyor” diyorum. İmanı korumak, “imanı koruyalım” diye flama asmakla, eve gidip “bundan sonra imanımız koruma altına alınmıştır” demekle olmuyor. Bunun pratiğini yapmak, evde, camide bile şeytana malzeme olacak, harama götürececek şeylerden uzak durmak gerekiyor.

Şeytan için cami girilmez bir yer değil ki. O, ön safta bekler seni. Ön safa geçmek, şeytana yasak değil ki. Hiç bir şey yapamazsa, namaz ortasında senin telefonunu açık unutturur, seni on sene aramayan arkadaşına arattırır. Sonra da bütün mü’minlerin namazda huzurunu kaçırmış şekilde çekip gider. Sana göre hiçbir şey olmamıştır, oradaki mü’minlerden özür bile dilemezsin. Ayağına bassaydın “hakkını helal et” diyecektin ama telefonla mü’minin namazına bastığında buna gerek duymuyorsun. “Ey mü’minler, bu camide benim telefonum çaldı, siz de namazdaydınız, Allah’ını seven bana hakkını helal etsin, çok büyük kabahat ettim” demiyor da “telefon çaldı canım, sanki ben çaldırdım” diyor. Nasıl camiye sağ ayakla girmek, Resûlullah aleyhisselatu vesselamın sünneti ise, mü’mini camide rahatsız etmemek de Resûlullah’ın sünnetidir.

Resûlullah, cuma hutbesi okuduğu minberindeyken, başkalarının omzuna basan birini görünce hutbesini yarım bırakıp “mü’minlere eziyet ediyorsun, otur oturduğun yerde” buyuruyor ve sonrasında hutbesine devam ediyor.

İnsanlar zaten pamuk ipliği ile namaza bağlılar. Senin telefonunun da bando gibi sesi var. Bulunmaz bir müziği, telefon sesi yapmışsın. Camiyi perişan ettin, sonra helallik de istemedin.

O camide namaz kılan yirmi kişinin namazı ifsad olsun da şeytan kırk gün aç kalsın, buna hiç üzülmez. Orada kırk kişi namaz kaybettiyse, şeytan kazandı demektir. Onun kârı, borsada o gün zirve yapmıştır.

Kardeşlerim,

Günahlarla mücadele gücümüz olmayabilir. Ama şeytan günahlara giden yöntemleri, kullandığı taktiklerini binlerce senedir uyguluyor. Evde eşlerin razı olmayacağı bir ortamı senelerce oluşturuyor. Sonunda bir gün, “sen benim dediğimi yapmadın” dedirttiriyor. Hâlbuki on bin defa onun dediğini yapmışsındır ama hep kırmızı renkli poşet getirdiğin için hiçbirini kabul olmamıştır. Bunun adı psikolojymiş, sosyolojymiş, iletişimmiş, bu lisandan anlamam ben. Nereden anlarım? “Onun standartlarına, ortalamaya göre hayat uygulayın, onlarla iyi geçinin” diyen Allah’ı anlarım.

Bu insanın yemeğe kuyruk yağı girdiğinde midesi bulanıyor, bunu biliyorsun. Sen de sadece kuyruk yağından yapılmış bir yiyeceği getiriyorsun, “buyur ye” diyorsun. Midesi dönüyor, “yemem” dese bir dert, “yerim” dese bir dert. Seni o gün boşayacak, “hadi mahkemeye gidelim, sen yemeğe kuyruk yağı kattın” diyecek hâli yok. Ama bil ki, bir gün avukatın önünde oturduğunuzda kokan şey kuyruk yağıdır.

Kardeşlerim,

Birkaç sene önce belediye otobüsünde burnumuzdan giren mikrobu, beş sene sonra bilmem ne hastalığından bizi hastaneye götürdüğü olmuyor mu? Hasta olur olmaz, insanlar ölüyor mu? Hayır, insanlar bir mikrop kapıyor ve seneler sonra ölüyor. Günahlar da böyledir.

Kardeşlerim,

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Sahihi Müslim’deki hadis şerifini dinleyelim. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz konuşsun, biz de dinleyelim. Buyuruyor ki, “insanın kalbinde, günahlar kilim örülür gibi örülür.” Kilimin nasıl örüldüğünü biliyoruzdur. İpler bir öyle bir böyle geçiyor. “Herkes günahla karşılaşır. Mü’min ve Allah’tan korkan kalp, günaha anında tepki gösterir. Böylece kalbe bir nokta kadar kir girmemiş olur.” Sahibi filtresiz bir kalp kullanıyorsa, her şeyi içeri alıyorsa, kırmızı poşet, mavi poşet böyle şeylerle ilgilenmiyorsa, “daha çocuktur canım” diyorsa bu sözler onun için önemli değildir.

Sadece ev almak için kredi aldı, bir de dükkân alırken alacak, bir de ev alırken alacak, bir de evlenirken alacak yoksa her zaman almayacak, “zaten çok alındığında kredi haram olur” diye düşünüyorsa, Resûlullah ne diyor? “O noktalar toplanır da kapkara bir kalbin sahibi olur ve işi biter” diyor. Sahihi Müslim’deki hadis şerif bu şekilde kardeşlerim.

Bizim çocuğumuzun yanında annesine veya annesinin babasına yüksek sesle bir kere bağırmamız, elbette o çocuğu katil yapmayacak. Biz de zaten sonra o işi “özür dilerim” deyip kapatmıştık. O çocuk, otuz sene sonra hanımıyla kavga ederken o kilim örgülerinden bir örgünün uygulamasını yapacak. Bunun için Efendimiz “Kabil Habil’i öldürdü, kıyamete kadar kim birisini öldürürse, nerede bir cinayet işlenirse Kabil’e ondan bir dosya açılacak.” Çünkü ilk örneği oluşturdu. Eşine, düşmana hitap eder gibi hitabeden bir anne-baba fark etmeden çocuğunun Kabil’i olmuştur. “Ben bir kere bağırıştım” diyemezsin, yedi yüz kere bağırırsan zaten o çocuk delirir, camdan atlardı zaten.

Bunun için kardeşlerim, sorunumuz; haramları ciddiye alıp almama sorunudur. “Bir kere ölecek canım, zararı yok” diyerek ölüme razı olan var mı? Haramın da bir keresi yok. Çünkü haram, batırıyor. Bir kere bir nokta giriyor, o bir nokta sonra hayatı bitiriyor.

Kardeşlerim,

Bir hadis şerifi anlamamız için, şimdi tam bir zemin oluştu. Hatırlar mısınız? Defalarca minberlerden, kürsülerden duyduğunuz bir hadisi şerif vardır. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ne buyuruyor? “Sizden kim bir kötülük görürse onu eliyle önlesin.” “Olmaz bunu buraya koyamazsın” desin. Buna her zaman Müslüman’ın gücü yetmez. Belki daha beter bir fitneye sebep olursun. O zaman, ricacı ol, “yapma böyle” de. “Dilinle konuş” diyor. “Dilinle de yapamazsan, kalbinle protesto et” diyor. “Ben kalbimle protesto etsem ne olacak ki? Adam zaten yapacağını yapıyor” diyemezsin.

Mesela; genç birisi alkol kullanıyor. Alıp şişeyi at, “bunu içmeyeceksin de” diyor. “Ben yapamam ki çocuklar toplanıp şişeyi kafamda kırarlar” dersin, “iyi nasihat et o zaman” diyor. Peygamber öğüdü budur. Sahih, belki de yüz defa duymuş olduğumuz bir hadis şeriftir.

Peki, “onu da yapamadım, ‘git amca işine’ dediler.” “O zaman kalbin volkan gibi o harama karşı parlayıversin” diyor. Sonra, “bundan sonra da artık imandan bir pay yoktur” diyor. Elinle müdahale etmedin, edemedin, kabul. Dilinle müdahale et, edemedin, kabul. O kötülüğe karşı, kalbinden patlayıver, protesto et, “Rabb’im ben lanet ettim bu işe, bunu istemiyorum ama beceremedim, önleyemedim, beni daha kötü bir sonuca ulaştırır diye korktum” de.

Melekler görsün ki senin kalbin, o harama, kötülüğe karşı kazan gibi kaynıyor. “Yahu zaman ne kötü, her yer böyle kötü olmuş” dedin, gittin. Sessiz refleks gösterdin. Bu kadar da yapamayanın Allah katında cezası ne? “İmandan hardal tanesi kadar da nasibi yoktur” diyor. Bir susamı örnek veriyor. “Sende susam tanesi kadar da iman yok” diyor.

Burada bir dakika duralım. Haramı işleyen kim? Onlar. Peki, ben polis gücü müyüm? Hayır. Zaten polis gücü olsam onu engelleyecektim. Peki, ben cami görevlisi miyim, din görevlisi miyim, ahlak zabıtası mıyım? Hayır. Belki sarıklı bir hoca efendi nasihat etse onu dinleyecekler ama beni dinlemiyorlar, “git amca işine” deyip kovalıyorlar, “benden ne istiyorsun Ya Resûlullah” dediğinde “ona kalbinden nefret kus diyorum” diyor.

Çocukların, kalbimizi açıp “bu adamın kalbinde bize çok kötü beddualar var” diye bakacak hâlleri yok. Ben kalbimden sabaha kadar beddua etsem, onların haberi olmayacak, kalbimde o harama karşı büyük bir refleks oluştursam bile bu kötülük açısından yüzde bir oranında bile etki etmeyecek. Haramlardan birini işleyenlere etki etmeyecek, hatta haberleri bile olmayacak. İşte incelik burada kardeşlerim. Şeytan on tane genci, orada o haramı işlerken sana gösterdiğinde şeytan bir taşla iki kuş vuruyor.

Birinci vurduğu kuş, o çocukları helak ediyor. Ne ile? Alkolle ve yahut da uyuşturucu ile.

İkincisi de Allah, bir mü’min olarak, o manzarayı gördüğünde senin elinle müdahale etmeni istiyor. Çünkü sen mü’minlerin doğal ahlak zabıtasısın. Beceremediysen, Allah kimseden zorla bir şey istemiyor. “Dille müdahale et” diyor. Onu da beceremediysen, o zaman Allah onu da emretmiyor. “Kalbinde bunlara karşı fırtına olsun” diyor. Peki, ama bu, o kötülüğü önleyici bir şey değil, zaten diğerlerinin haberleri de olmayacak. Fakat şeytan ikinci kuşu vuracak. Nedir o?

Mü’minin alkole, zinaya, cinayete, gaspa, giybeteye, iftiraya, dedikoduya, ahlaksızlığa karşı kalbi kilitlidir. Mü’min, cinayet filmi bile seyredemez. Senaryodur, tiyatrodur seyredirim demez, burada insan ölüyor diye ona bile tahammül edemez. Mü’min kedinin öldürülmesine bile tahammül edemez. Allah, “tahammül edemeyen bir adam olarak müdahale et” diyor. “Edemedim ya Rabb’i” dersin, o zaman “kalbinde fırtına çıksın” diyor.

Şeytanın ikinci vurduğu kuş; benim, Allah’ın haramlarına karşı, kalbimde taşıdığım potansiyel enerjiyi bir yerinden delmesidir. Bugün gördüğün uyuşturucu kullanan çocuklara müdahale etseydin, senin uyuşturucuya karşı gösterdiğin potansiyel mü’min tavrın sayesinde o haramlara karşı teyakuzda olan bir ordu gibi duruyor olacaktın. O zaman, sen onu hiçbir şekilde yapmayacaktın. Bugün, kalbinle bile olsa refleks göstermediğin o haram, kıyamet günü sen dirildiğinde yüz olması gereken tepkin, seksen olarak karşına çıkarılacak. Allah, harama yüz eksi puan vermiş, sana göre o

seksen puanlık bir haram. Demek ki Peygamber aleyhisselam Efendimiz “sizden kim bir kötülük görürse eliyle müdahale etsin, olmazsa diliyle müdahale etsin, olmazsa kalbiyle fırtına estirsin, onu da yapamazsa imanından hardal tanesi bile yoktur” derken önlemen gereken kötülüğü değil, senin o kötülüğe ısınma sürecini tehdit ediyor. Anlaşılması gereken budur.

Kardeşlerim,

Tekrar en baştaki cümleye dönüyoruz. Biz inşallah imanımız sayesinde, Allah’ın da lütfetmesiyle cennete gireceğiz. Ödenmiş faturaları meleklerle göstermeyeceğiz. Allah lütfedecek, imanımız vesile olacak. Şeytan hiçbir zaman “ben Muhammed’in dinini bıraktım” diye bir felsefe üretmemiz için çalışmaz. Bilir ki bunu Ümmeti Muhammed’in içinde tutturması çok zordur. Ancak üç-beş kişi kazanır. Ama şeytan, var zannettiğin imanın içini oyar. Dev bir iman zannedersen, küçük bir saldırıyla, mesela; küçük yaşta ölmüş bir çocukla o iman çöker gider. “Niye Allah öldürdü bu çocuğu?” dersin olur, biter. Şeytan bu şekilde o çocuğun ölümünden önce senin imanını öldürmeyi becermiştir.

Kardeşlerim,

Bu da gösteriyor ki namazı nasıl ibadet olarak öğrenmek zorunda hissediyorsak, imanımızı korumamız gerektiğini de bilmemiz gerekiyor. Bunun için Kur'an'ı Kerim “zalimlerle yan yana durmayın, zalimlerle sıcak ilişkilerde bulunmayın” diyor. Neden? Çünkü zulüm, sana doğal hâle gelmeye başlar. Kâfirlerle sempatik ilişkiler içinde olmayı Kur'an yasaklıyor. Allah “bir mü’mini kâfiri severken bulamazsın” buyuruyor. Niye bulamazsın? Çünkü o sıcak ilişki, zamanla soğuk bir İslam’a dönüşecektir. Kalp milyarlarca sevgi taşıyamaz, bir sevgi taşır, bir düşman taşır. Kalp Allah’la, Peygamber’le dolmalı, cennet umudu ile canlı kalmalıdır.

Harama bir-iki giriş yaptığı zaman, o kalpten Allah sevgisi yavaş yavaş çıkacak. Küfürle, iman bir arada durabilseydi, Muhammed aleyhisselam sevgisi ve şefkatiyle kaynayıp duran Ebu Talib’in kalbi imanlı bir kalp olarak cennete giderdi. Şu kâinatta -Ebubekir radiyallahu anh belki istisna olabilir- Ebu Talip kadar Resûlullah’ı seven bir insan yoktu. Üç sene Şib’a Vadisi’nde, O’nun uğrunda aç kalıp ağaç kabuğu yedi ama yeğenini feda etmedi. Fakat Resûlullah sallallahu aleyhi ve selemin son ricası olarak “at şu putları, kalbinde sadece Allah kalsın” deyince “olmaz bunlar babalarımın kalmıştı” dedi. Çift başlı, çift yönlü sevgiyi de Allah kabul etmiyor.

Kardeşlerim,

Hedefimiz imanımızı korumaktır. Bu korumayı da pratik olarak haramlardan kendimizi ve neslimizi uzak tutarak sağlayabiliriz. Orucu korumak, yemekten uzak olmakla mümkün olduğu gibi, çocuğumuzu İslam’a ısındırmak da önce İslam’ın dışındaki değerlerden korumakla mümkündür. Zinadan korunmak da böyledir. Faizden korunmak da böyledir. Her işte önce negatifi gidermek gerekir. Bir yere musluktan su damlıyor. Siz bu damlama devam ettiği sürece, ya yirmi dört saat elinizde kova bekleyeceksiniz ya da musluğu tamir edeceksiniz. Harama giden yolları önlemedikçe ayet dinlemenin, vaaz dinlemenin hatta hacca gitmenin bile bir anlamda yararı yoktur. Dönerken havaalanında şeytan seni bekliyor, “hoş geldin işe devam edelim” diyor.

Kardeşlerim,

İmanımız basit değildir, sonsuz cennetin karşılığıdır. Bu sonsuz cennetin karşılığı olan iman, Allah bize “yirmi-otuz sene koruyun” diyor. Koruma süresi çok kısa, karşılığı çok uzundur. Ebedi cennete girmek için, kırk yıl bir mağarada kalmaya bile değerdir.

Ve sallallahu ve selleme alâ seyyidina Muhammed. Ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Vel’hamdülillahi Rabb’il âlemîn.